

عنوان مقاله:

تکریم و احترام گذاشتن به کودکان از دیدگاه قرآن و ائمه اطهار (الهیات و معارف اسلامی)

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی تحقیقات بین رشته ای در علوم انسانی اسلامی، فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سید باقر حسینی - دکتری، استادیار دانشگاه زابل

زهرا عرب - دانشجوی کارشناسی ارشد تفسیر قرآن مجید، شهرستان زابل

خلاصه مقاله:

کودکان هر جامعه مردان و زنان آینده و سازنده ی جامعه ی فردا هستند. آسیب هایی که بر روح آنان وارد می شود، تاثیر مستقیمی بر سرنوشت اجتماع خواهد داشت. احترام گذاشتن به کودکان و تقویت حس عزت نفس در ایشان از جمله ی مهم ترین عواملی است که در سلامت روح و جسم آنان دخالت می کند. از جمله شیوه هایی که در جهت تربیت فرزندان کارآیی فراوانی دارد، شخصیت بخشی به آنها از طریق تکریم و بزرگداشت شخصیت ایشان است. تحقیر و خردکردن شخصیت کودک به بهانه بازداشتن وی از خطا، نه تنها مفید نیست، بلکه نتایج سوء تربیتی نیز به همراه داشته و وی را در خدعه و نیرنگ کسانی که دامی از محبت دروغین در مقابل وی گسترانیده اند، گرفتار میکند. پژوهش حاضر با هدف بررسی اهمیت تکریم شخصیت کودکان، از منظر قرآن و نهج البلاغه انجام شده است. برای جمع آوری اطلاعات عموماً از شیوه های مختلفی بهره گرفته می شود که در پژوهش حاضر از دو روش میدانی و کتابخانه ای بهره گرفته شده است. برای روش میدانی از روش مصاحبه حضوری از افراد مطلع در این زمینه بهره گرفته شده است. در این مطالعه به بررسی مفهوم تکریم، راه های ایجاد تکریم آن پرداخته استو به دنبال پاسخگویی به این سوال است که آیا تکریم شخصیت کودکان دارای اهمیت است و این تکریم شخصیت در آینده کاری کودکان موثر است؟

کلمات کلیدی:

شخصیت کودکان، تکریم کودکان، محبت به کودکان، قرآن، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1114629>

